

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Skoupého a soudců JUDr. Vladimíra Stiboříka a Mgr. Vandy Čínkové ve veřejném zasedání konaném dne 19. ledna 2021 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. prosince 2019, č. j. 2 T 3/2015-17692,

a rozhodl

takto:

- I. K odvolání státního zástupce a obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b, písm. e) tr. řádu zrušuje ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení], [datum narození], v celém rozsahu.
- II. Podle § 259 odst. 3 písm. a), odst. 4 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[jméno] [příjmení],

rozený [příjmení], narozený dne [datum] v [obec], nyní bytem na adrese [adresa], doručovací adresa datová schránka: xqbrfti

je vinen, že

v období od [datum], kdy se vrátil z výkonu trestu odnětí svobody z předchozí trestní věci, do zadržení dne [datum] v jím provozovaném fotoateliéru v objektu bez čísla popisného ve [část obce], okres [okres], popřípadě i jinde, využil vlivu, který na osoby mladší 18 let, jejichž věk znal, získal během jejich fotografování ve svém ateliéru a v úmyslu získat prospěch nejméně milion korun českých na objednávku privátních zákazníků, ze kterých byli ustanoveni nejméně [příjmení] [jméno] [jméno] [jméno], narozený dne [datum], [příjmení]

[jméno] [příjmení] [jméno], narozený dne [datum], používajícím jméno, „Takeshi“, a [příjmení] [jméno] [příjmení], narozený dne [datum], zhotovil fotografické snímky těchto osob, majících charakter tzv. dětské pornografie, t. j. fotografií zobrazujících děti nahé či obnažené s exponovanými genitáliemi či poprsím ve vyzývavých pozicích nepřiměřených jejich věku se sexuálním podtextem, včetně simulace masturbačních sexuálních praktik, evokujících představu pobídky nebo touhy po pohlavnímu styku s nimi, a to nejméně v následujících případech:

- III. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána do dosažení své zletilosti ve shora uvedeném období minimálně do [datum]), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] příloha [číslo] (foto od [jméno], 492 snímků, vyjma těch, které jsou uvedeny v sériích počínaje označením DSC_9176.JPG až DSC_9947.JPG a v sériích počínaje označením P2266130.JPG až P [číslo]) a [příjmení] [jméno] - příloha [číslo] (foto od Buberose, 7 snímků)
- IV. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána ve shora uvedeném období minimálně do srpna roku 2008), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] Renata – příloha [číslo] (foto od [jméno], 749 snímků, vyjma těch, které jsou uvedeny v sériích počínaje označením DSC_3238.JPG až DSC_5080.JPG), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholdse, 105 snímků, vyjma snímků označených [číslo]), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 221 snímků, vyjma těch, které jsou uvedeny v sériích počínaje označením DSC_3239 [číslo] až DSC_5077 [číslo]), respektive snímky na č. l. 12 375 ad 1 – 15, 12 376 ad 1 – 12, 12 377 ad 1 – 14
- V. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána nejméně v období let 2012 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 86 snímků),
- VI. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána nejméně v období let 2012 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 188 snímků) a [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 249 snímků), respektive snímky na č. l. 5026 ad 3, [číslo] ad 2 – 4, [číslo] ad 1 a 4, [číslo] ad 1, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1, 3 a 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1, 12 900 ad 9 a 11,
- VII. tehdy nezletilého [jméno] [příjmení], narozeného dne [datum], (snímán ve shora uvedeném období minimálně do listopadu 2010), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 102 snímků), příloha [číslo] (foto od [jméno], 237 snímků) a příloha [číslo] (foto od [příjmení], 55 snímků), respektive snímky na č. l. 5460 ad 5 a 6, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 2 – 5, [číslo] ad 5 a 6, [číslo] ad 5 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 5, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 2 – 5, [číslo] ad 5 a 6, [číslo] ad 5 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 5, [číslo] ad 5 a 6, [číslo] ad 1 a 4, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 2 a 6 – 9, 12 379 ad 2 – 9, 12 380 všechny fotografie, 12 381 všechny fotografie,
- VIII. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána ve shora uvedeném období minimálně do července 2009), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 1 snímek), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 17 snímků), respektive snímky na č. l. 5424 ad 8 a 9 (dtto na č. l. 5548 ad 8 a 9), 12 379 ad 1 a 2,
- IX. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána ve shora uvedeném období minimálně do května 2009), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 2 snímky), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 496 snímků), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 155 snímků),

respektive snímky na č. l. 5599 ad 2 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 3 a 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 2, [číslo] ad 1,

- X. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána nejméně v období let 2012 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 16 snímků) a příloha [číslo] (foto od [jméno], 111 snímků), respektive snímky na č. l. 5910, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, 13 014 ad 6 – 10,
- XI. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána nejméně v období let 2012 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 171 snímků) a příloha [číslo] (foto od [jméno], 432 snímků), respektive snímky na č. l. 5999 ad 1 – 4, [číslo] ad 1 a 2, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, 13 022 ad 15, 13 025 ad 8, 10 – 16 a 19,
- XII. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána nejméně v období let 2012 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha 1 (foto od [jméno], 760 snímků), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 628 snímků), respektive snímky na č. l. 13 081 ad 16 a 18 – 20, 13 082 ad 1, 13 083 ad 3, 5 – 7, 13 -16,
- XIII. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána v roce 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 212 snímků) a [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 28 snímků), respektive snímky na č. l. 7119 ad 1 – 4 a [číslo] ad 1 a 2, 13 128 ad 11, 13 a 14,
- XIV. tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], [datum narození] (snímána nejméně v období let 2012 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [jméno] [příjmení] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 5 snímků, vyjma prvního označeného Carved ([číslo])
13) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], [datum narození] (snímána ve shora uvedeném období minimálně v září 2009), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], a to jen snímky v sérii počínající označením DSC_8725 až DSC_8827),

tedy

přiměl dítě k výrobě pornografického díla a čin spáchal v úmyslu získat pro sebe značný prospěch,

čímž spáchal

zločin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku (ve znění účinném od 1. října 2020 dále jen tr. zákoník), a

odsuzuje se

podle § 193 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4,5 (čtyři a půl) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému [jméno] [příjmení] ukládá peněžitý trest.

Podle § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se pro peněžitý trest stanoví výměra 80 (osmdesát) denních sazeb po 1 250 (tisíc dvě stě padesát) Kč.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému [jméno] [příjmení] ukládá trest propadnutí věci, a to věci zajištěných při domovní prohlídce v ateliéru obžalovaného [jméno] [příjmení]:

– počítač značky Triline černá barvy s.č. DT116260 [číslo] (zajištěno jako stopa [číslo]),

- a věcí zajištěných při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného [jméno] [příjmení]:

- Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích poškození:

- odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu per analogiam se poškození:

- [illegible]

- nezletilý [jméno] [příjmení], narozený dne [datum],
- [jméno] [příjmení], narozená dne [datum],
- [jméno] [příjmení], narozená dne [datum]
- nezletilý [jméno] [příjmení], narozený dne [datum],

se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

- XV. Podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací soudu prvního stupně, aby v rozsahu zrušení výroku o vině ad II. napadeného rozsudku učinil rozhodnutí nové.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. prosince 2019, č. j. 2T 3/2015-17692 byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným ze spáchání ad I. zločinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a ad II. zločinu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve znění platném a účinném do 31. 7. 2014. Podle § 168 odst. 1 tr. zákoníku mu byl za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků, pro jehož výkonu byl podle ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku uložen peněžitý trest a podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku byl stanoven na 300 denních sazeb po 350 Kč. Pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán byl obžalovanému stanoven podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Současně byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen i trest propadnutí označených věcí, které byly v řízení zajištěny.

2. Všichni poškození byli se svými uplatněnými nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, u nezletilé [jméno] [příjmení] (a to i ve vztahu k odsouzené [příjmení] [jméno], o níž bylo napadeným rozsudkem taktéž rozhodováno), [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se tak stalo podle ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu, u ostatních poškozených podle ustanovení § 229 odst. 3 tr. řádu per analogiam.

3. Podle skutkových zjištění nalézacího soudu spočívala trestná činnost obžalovaného v tom, že

I. v období od [datum], kdy se vrátil z výkonu trestu odnětí svobody z předchozí trestní věci, do zadržení dne [datum] v jím provozovaném fotoateliéru v objektu bez čísla popisného ve [část obce], okres [okres], popřípadě i jinde, zneužil osoby mladší 18 let, v úmyslu získat prospěch, jehož výši se nepodařilo vyčíslit, na objednávku privátních zákazníků, ze kterých byli ustanoveni [příjmení] [jméno] [jméno] [jméno], narozený dne [datum], [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], narozený dne [datum], používajícím jméno „Takeshi“, a [příjmení] [jméno] [příjmení], narozený dne [datum], i neustanovených provozovatelů z České republiky blokováných webů [webová adresa] a [webová adresa]“ znaje jejich věk, zhotovil fotografické snímky osob mladších patnáct let, majících charakter tzv. dětské pornografie, t. j. fotografií zobrazujících děti nahé či obnažené s exponovanými genitáliemi či poprsím ve vyzývavých pozicích nepřiměřených jejich věku se sexuální podtextem, včetně simulace masturbačních sexuálních praktik, evokujících představu pobídky nebo touhy po pohlavnímu styku s nimi, a to následující snímky:

1) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v období let 2008 až do jara 2012, a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 2 snímky) a [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 492 snímků), respektive snímky na č. 1. 3020 ad 5, [číslo] ad 2, 4, a 6, [číslo] ad 2, [číslo] ad 4, [číslo] ad 3 a 4, [číslo] ad 2 – 4 a 8, [číslo] ad 1 a 2,

2) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] snímaná v období let 2008 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 221 snímků),

[příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholdse, 105 snímků) a [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 749 snímků), respektive snímky na č. l. 3140 ad 4 a 5, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 3, 12 375 ad 1 – 15, 12 376 ad 1 – 12, 12 377 ad 1 – 15, 12 378 ad 1 – 5, 7, 8, 10, 11,

3) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v období let 2012 až 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 86 snímků), respektive snímky na č. l. 3666, [číslo] a [číslo],

4) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v období od roku 2009 do měsíce června 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 188 snímků) a [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 249 snímků), respektive snímky na č. l. 4995, [číslo] ad 3, [číslo] ad 2 – 4, [číslo] ad 1 a 4), [číslo] ad 1, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1, 3 a 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1, [číslo] ad 1 a 2, 12 900 ad 9 a 11,

5) tehdy nezletilého [jméno] [příjmení], narozeného dne [datum], (nasnímán v období let 2008 do měsíce listopadu 2013, a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 102 snímků), příloha [číslo] (foto od [jméno], 237 snímků) a příloha [číslo] (foto od [příjmení], 55 snímků), respektive snímky na č. l. 5460 ad 5 a 6, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 2 – 5, [číslo] ad 5 a 6, [číslo] ad 5 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 5, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 2 – 5, [číslo] ad 5 a 6, [číslo] ad 5 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 9, [číslo] ad 1 – 5, [číslo] ad 5 a 6, [číslo] ad 1 a 4, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 2 a 6 – 9, 12 379 ad 2 – 9, 12 380 všechny fotky, 12 381 všechny fotky,

6) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímána v období let 2008 do měsíce února 2014), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 1 snímek), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 17 snímků), respektive snímky na č. l. 5424 ad 8 a 9 (dtto na č. l. 5548 ad 8 a 9), 12 379 ad 1 a 2,

7) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v období od roku 2008 do konce roku 2013, a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 2 snímky), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 496 snímků), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 155 snímků), respektive snímky na č. l. 5599 ad 2 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 3 a 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 2, [číslo] ad 1,

8) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v období od roku 2008 do podzimu roku 2013), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Bartholse, 16 snímků) a příloha [číslo] (foto od [jméno], 111 snímků), respektive snímky na č. l. 5910, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, 13 014 ad 6 – 10, 13 014 ad 6 – 10,

9) tehdy nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v období let 2008 do měsíce ledna 2014), a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 171 snímků) a příloha [číslo] (foto od [jméno], 432 snímků), respektive snímky na č. l. 5999 ad 1 – 4, [číslo] ad 1 a 2, [číslo] ad 1 – 3, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, [číslo] ad 1 – 4, 13 022 ad 15, 13 025 ad 8, 10 – 16 a 19,

10) nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v období let 2010 až 2013, a to snímky, jež jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha 1 (foto od [jméno], 760 snímků), [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 628 snímků), respektive snímky na č. l. 13 081 ad 16 a 18 – 20, 13 082 ad 1, 4, 5, 7, 16 – 20 a 22 – 24, 13 083 ad 3, 5 – 7, 13 -16, 18, 22, 26 a 28, nezletilé [jméno] [příjmení], narozené dne [datum] (snímaná v roce 2013), a to snímky, jež

jsou označeny [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od [jméno], 212 snímků) a [příjmení] [jméno] – příloha [číslo] (foto od Buberose, 28 snímků), respektive snímky na č. l. 7119 ad 1 – 4 a [číslo] ad 1 a 2, 13 128 ad 11, 13 a 14,

II.

v období od druhé poloviny roku 2013 do února 2014 ve [obec] v [obec] za přesně nezjištěnou provizi přiměl pro [jméno] [příjmení] [příjmení], narozeného dne [datum], k výrobě snímků majících charakter tzv. dětské pornografie, který již byl za to pravomocně odsouzen, s vědomím, že se jednalo o osoby mladší 18 let, a to [jméno] [příjmení], narozenou dne [datum], foto č. l. 1301, [jméno] [příjmení], narozenou dne [datum], foto č. l. 12, [jméno] [příjmení], narozenou [datum], a [jméno] [příjmení], narozenou dne [datum],

4. Shora citovaný rozsudek byl v zákonné lhůtě napaden odvoláními obžalovaného a státního zástupce.

5. Úvodem je třeba podotknout, že tato věc obžalovaného [příjmení] je vrchním soudem projednávána již opakovaně. Původní rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 3. března 2016 byl ohledně tohoto obžalovaného zrušen v celém rozsahu usnesením vrchního soudu ze dne 31. ledna 2017, sp. zn. 10To 105/2016 z důvodů podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f) odst. 2 tr. řádu, současně byl podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu s použitím § 261 tr. řádu zrušen tento rozsudek u již odsouzené [příjmení] [jméno], [datum narození], v označeném výroku týkajícím se uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy, a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně, aby v rozsahu zrušení učinil ve věci rozhodnutí nové.

6. Také v pořadí druhý rozsudek nalézacího soudu ze dne 20. července 2018 byl ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, a to usnesením Vrchního soudu ze dne 8. března 2019, sp. zn. 10 To 95/2018.

7. Obžalovaný tak jako v předchozích případech své odvolání zaměřené proti výrokům o vině a trestu odůvodnil nejen prostřednictvím svého obhájce, ale i vlastním obsáhlým podáním sestávajícím z několika částí.

8. Prostřednictvím svého obhájce předně napadl výrok o vině ad II s tím, že tam označené fotografie nenaplnují znaky dětské pornografie a obžalovaný zcela zjevně neměl v úmyslu přimět pro [jméno] [příjmení] [příjmení] předmětné dětské modely k výrobě pornografického díla.

9. K charakteru snímků zhotovených J. J. [příjmení] přitom argumentoval vlastními závěry krajského soudu ohledně fotografií zhotovených obžalovaným a vytkl mu, že oproti tomuto podrobnému rozvedení úvah se v této části spokojil s tím, že za výrobu těchto snímků byl J. J. [příjmení] pravomocně odsouzen. Uvedl, že nelze k jeho tíži přičítat skutečnost, že si oproti němu J. J. [příjmení] nepodal odvolání, pro něj se však jedná o stále stejné řízení a i v tomto případě měl soud zhodnotit veškeré fotografie, u nichž se měl dopustit zločinu obchodování s lidmi. K tomu vyjádřil přesvědčení, že podle hodnotících kritérií, které nalézací soud v rozsudku jinak rozvedl, se o dětskou pornografii nejedná. Dále argumentoval chybějícím úmyslem s tím, že J. J. [příjmení] přenechal focení některých z modelů pro weby [webová adresa] a [webová adresa] kvůli konkurenční doložce a jak jinak vyplývá z samotného rozsudku, právě fotografie pro tyto weby byly takřka ve všech případech shledány jako tvorba nepornografická.

10. S námitkou nepřezkoumatelnosti úvah soudu prvního stupně uvedl, že jeho úmyslem rozhodně nebylo získat značný prospěch, ale pouze větší prospěch. K tomu poukázal na to, že jako dětská pornografie jím byla doznána a soudem shodně zhodnocena pouze tvorba pro soukromé sběratele, kdy byl získaný prospěch poměrně přesně zmapován a tento při zohlednění nákladů nedosáhl částky půl milionu Kč. Takto uvedl, že měl z této trestné činnosti maximálně prospěch většího rozsahu a dopustil se tedy toliko trestného činu dle ustanovení § 193 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž

se ještě ohradil proti duplicitě některých snímků s tím, že tak je za týž snímek odsuzován hned několikrát.

11. Vzhledem k přesvědčení, že se dopustil pouze výše uvedeného trestného činu, délce trestního řízení i vedení řádného života v mezidobí, označil za přiměřený trest, takový, který by byl ukládán v dolní třetině trestní sazby. Uložení trestu peněžitého měl za nepřipadné vzhledem k množství prokázaných exekucí s tím, že jeho uhrazení není v jeho finančních možnostech.

12. Závěrem obžalovaný prostřednictvím svého obhájce shrnul, že napadený rozsudek trpí závažnými vadami, které měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a proto navrhl jeho zrušení a vrácení věci Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení.

13. S odkazem na tuto argumentaci pak obhájce obžalovaného formuloval i negativní stanovisko k odvolání státního zástupce, v němž se především ohradil proti zařazení snímků oblečených dětských modelů pod pojem pornografie a jeho snahu definovat jej nově oproti principu legitimního očekávání obžalovaného. Také odmítl úvahy o trestu založené na porovnání s odsouzenými, kteří nehájili svá práva v odvolacím řízení, v němž byl obžalovaný opakovaně úspěšný. K uplatněným nárokům poškozených nad rámec nezávadné tvorby namítl jejich pasivitu s tím, že u žádného z nich nebyl vznik újmy zjištěn ani jakkoli prokazován, a proto v této části rozhodl soud prvního stupně správně.

14. Ve vlastním podání obžalovaný obšírně zopakoval poukaz svého obhájce na to, že se J. J. [příjmení] sám proti původnímu rozsudku neodvolal, jež doplnil o vlastní rozbor jím pořizovaných snímků s tím, že dílem nejsou ani přezkoumatelně označeny a nebyly odborně zkoumány, fotografie pak nenaplnily znaky dětské pornografie ani ve světle vlastního rozboru nalézacího soudu, jímž byl rozsah jeho trestné činnosti dramaticky redukován s ohledem na princip legitimního očekávání vycházející z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR publikovaného pod č. 35/2005. K tomu navrhl, aby odvolací soud buď přikázal zadání revizního znaleckého posudku nebo postupoval dle zásady in dubio pro reo a přikázal nalézacímu soudu ke skutku ad II. napadeného rozsudku jeho zproštění.

15. V další kapitole svého odvolání se soustředil na odkazy na weby [webová adresa] a [webová adresa] s tím, že snímky pro ně zhotovené neměly charakter dětské pornografie i ve světle vlastních úvah nalézacího soudu, když složky, v nichž byly závadové snímky obsaženy, se týkaly jen jeho tvorby pro privátní zákazníky Barholse, [jméno], [příjmení] a Buberose.

16. Dále se ve vztahu k použití druhého odstavce § 193 tr. zákoníku ohradil proti úvahám ke kvantifikaci jeho prospěchu, a to s poukazem na zdokumentované finanční toky s tím, že příjmy je vzhledem k nákladům třeba snížit na polovinu. Odmítl závěry nalézacího soudu vycházející z toho, že zamýšlený prospěch nemusí být docílen, ale stačí úmysl k jeho získání, a to jako abstraktní s důrazem na to, že podstatná část jeho produkce nebyla zahrnuta pod dětskou pornografii. K tomu přidal poukaz na opakování některých snímků s tím, že kromě jednotek, kde jsou dívky najednou a ty samé snímky jsou mu připisovány u každé z nich, docházelo bez jeho vědomí k jejich přeprodávání mezi jeho privátními zákazníky a některé snímky se tak vyskytují ve spise až trojmo. Z toho dovodil neoprávněné navyšování jeho provinění o stovky závadových snímků a domáhal se jeho opravy. Dále namítl, že nikdy nepoužíval fotoaparát zn. Canon Power SX30IS ale toliko NIKON D 70 resp. později D 300. Také není autorem snímků tehdy nezletilé [jméno] [příjmení] z č. l. 3666, 3668 a 3669.

17. V další z kapitol odůvodnění svého odvolání se obžalovaný vymezil proti úvahám nalézacího soudu k charakteru jeho produkce tak, že neoprávněně vytváří vlastní znaky dětské pornografie a takto neoprávněně konkuruje závazné judikatuře Nejvyššího soudu ČR v jeho rozhodnutí uveřejněném pod č. 35 2000 Sb. rozh. tr. s tím, že takto nalézací soud nesplnil v plném rozsahu princip legitimního očekávání, který podle další citace z jeho odůvodnění jinak sám uznává. K tomu

znovu navrhl komparaci snímků z této své předchozí trestní věci a vypuštění některých snímků u jednotlivých poškozených, které sám řadí do sporné či šedé zóny.

18. Namítl, že byl charakterizován více negativně, než je tomu ve skutečnosti, přičemž zopakoval základní argumentaci k otázce prospěchu, množství závadných fotografií včetně poukazu na opakování těchto snímků, přičemž se ohradil proti tomu, že by kohokoliv obelhával, jak ve shodě se svou základní obhajovací argumentací znovu poukázal na vlastní stránky [webová adresa] s rozlišením produkce pro internetové servery newstar a teenmarvel oproti závadové pro tzv. privátní zákazníky.

19. Nad smyslem vlastního trestního stíhání se zamýšlel v další kapitole odůvodnění svého odvolání, v níž obracel pozornost k původnímu podnětu pro jeho trestní stíhání s tím, že všechny děti i jejich rodiče navštěvovali jeho ateliér dobrovolně a byli plně informováni. Obrátili se proti němu až vzhledem k aktivitě státního zástupce, na kterého expresivně útočil podobně jako na znalce [příjmení] [příjmení] a MUDr. Šupinu, kteří ve věci podávali znalecké posudky, přičemž se domáhal zahájení trestního stíhání zločinného spolčení, který vygradoval až v návrhu na zamítnutí podané obžaloby.

20. Ve stejném duchu pak obžalovaný formuloval i vyjádřením k odvolání státního zástupce s tím, že se jedná o jeho štvavou propagandu, kdy sporný proces přerostl již v osobní nenávist. To spojil se žádostí, aby byl státní zástupce prohlášen za podjatého.

21. Vrchnímu soudu pak v souvislosti se svým odvoláním adresoval požadavek na vyplacení nemajetkové újmy a vrácení jeho věcí včetně finanční hotovosti.

22. K věci zasílal na vědomí i další podání s ní bezprostředně nesouvisející ohledně řízení vedeného u přestupkového odboru Městského úřadu města Trutnov.

23. Dále se domáhal zrušení nařízeného termínu veřejného zasedání s tím, že je věc třeba vrátit soudu prvního stupně k doplnění dokazování. Takto učinil návrh na nařízení vypracování revizního znaleckého posudku k zobrazení nezletilých osob a výslechu svědka [příjmení]. J. [příjmení], aby současně avizoval, že pokud by odvolací soud takto převzal úlohu nalézacího soudu, považoval by to za procesní pochybení. K nově stanovenému termínu veřejného zasedání pro kolizi nařízených soudních jednání na straně obhájce toto doplnil o návrh na čtení č. l. 1301 resp. 13011 a 12737-12741 s tím, že je nutné, aby se k nim vyjádřil i navrhovaný svědek [příjmení]. J. [příjmení].

24. Pro případ, že by musel nastoupit trest odnětí svobody, žádal, aby byl umístěn na oddíle se statutem MON – možná oběť násilí, k čemuž vyjádřil obavy ze šikany.

25. Posledním podáním před veřejným zasedáním pak s odkazem na předchozí odůvodnění svého odvolání písemně navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) (zřejmě tr. řádu) a věc vrátil nalézacímu soudu k došetření.

26. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové své odvolání podané v neprospěch obžalovaného zaměřil i tentokrát do všech výroků napadeného rozsudku, které se ho týkaly.

27. Úvodem konstatoval, že nemá výhrad proti správnosti a úplnosti ve věci procesně řádně provedeného dokazování v dostatečném rozsahu, jímž byly zjištěny všechny rozhodné skutkové okolnosti. Namítl nesprávné právní posouzení, pokud byly obžalované skutky v rámci vyslovené viny pod body I. a II. zúženy jen na snímky (videa a fota) zobrazující dětské oběti nahé. V důsledku toho mírnější právní kvalifikaci skutku pod bodem I., označil za chybnou. Rovněž to zapříčinilo podle něj nepřiměřeně mírné potrestání obžalovaného, které poměřuje s trestem pravomocně uloženým již dříve odsouzené [příjmení] s tím, že i zúžený rozsah trestné činnosti obžalovaného je významně širší než její produkce. Prezentoval, že obžalovanému měl být spravedlivě uložen nejen přísnější nepodmíněný trest odnětí svobody a peněžitý test, ale i trest propadnutí věci ohledně všech věcí, jako tomu bylo při předchozích rozhodnutích, neboť se jedná o nástroje a

zprostředkovaný výnos z trestné činnosti. Namíste je také trest zákazu činnosti. Současně vytkl, že došlo i k nesprávnému nevyhovění uplatněným nárokům na náhradu nemajetkové újmy. Také namítl, že obžalovanému mělo být uloženo ambulantní ochranné léčení zaměřené na léčbu patologického hraní v ambulantní formě.

28. K tomu uvedl, že ve věci bylo prokazatelně zjištěno, že obžalovaný [jméno] [příjmení], jak i sám připustil, jednal v úmyslu opatřit si majetkový prospěch výrobou a prodejem zajištěných počítačových souborů s obsahem tzv. dětské pornografie. Ve snaze maximalizovat svůj profit pak i oslovil již pravomocně odsouzeného [jméno] [příjmení] [příjmení], kterému zjednal osoby mladší 18 let, aby je i on snímal pornografickým způsobem. Odvolací soud ve věci již dříve právně závazně dovodil, že ze strany obžalovaného [jméno] [příjmení] skutečně došlo k naplnění skutkových podstat dle § 193 a § 168 tr. zákoníku. Uložil však doobjasnit, v jakém konkrétním rozsahu se jich dopustil.

29. Dále konstatoval, že provedeným dokazováním přitom bylo postaveno najisto, jaké všechny zajištěné počítačové soubory z let 2008 až 2014, na kterých se nacházejí nasnímané osoby v době zhotovení předmětných snímků mladší 18 let, tj. dále už jen děti ve smyslu § 126 tr. zákoníku, zhotovil právě obžalovaný [jméno] [příjmení]. Ve stěžejní otázce právního posouzení těchto zajištěných snímků si však podle jeho názoru nalézací soud svoji rozhodovací činnost nesprávně zjednodušil. Nastínil, že v předmětné věci je si třeba uvědomit, že se jednalo o výrobu snímků nejen pro privátní odběratele, ale i zahraniční placené weby, jejichž smyslem nebylo zobrazovat dětskou krásu, jak účelově tvrdil obžalovaný na svoji obhajobu, ale obchodovat se snímky dětí, zachycujících je způsobem, že představují sexuální symbol - objekt sexuální zájmu. Proti tomu je třeba trestněprávním postihem zhotovitelů a šířitelů takových snímků k tomu účelu zneužité děti chránit.

30. Tento právní názor podle něj nevylučuje žádné z rozhodnutí Nejvyššího soudu včetně toho, které bylo publikováno pod R 35/2005, kterého se obžalovaný na podporu své obhajoby dovolával, aniž ho respektoval, ale naopak si ho zcela účelově dezinterpretoval. V intencích stávající nauky, judikatury a pro ČR závazných mezinárodních smluv (naposled Lanzarotská úmluva publikovaná pod č. 59/2016 Sb.m.s.) a norem evropského práva (předchozí Rámcové rozhodnutí Rady EU 2004 /68/ a aktuálně platná Směrnice EP a Rady 2011/93/EU) lze podle něj uzavřít, že zatímco v případě modelingového zobrazení dítěte (jakkoli uhrančivě krásného a atraktivního) jde o zobrazení oblečeného dítěte (byť jen do plavek či spodního prádla) bez věku dítěte neodpovídajícího výrazu a póz za účelem propagace nějaké oblečení či jiného současně zobrazeného produktu, tak v případě zobrazení již pornografického jde kromě zobrazení dětí při skutečném nebo předstíraném pohlavním styku (s jinou osobou či sebeuspokojování), ať už s obnaženými nebo neobnaženými pohlavními orgány, rovněž o taková zobrazení, jehož prostřednictvím dítě věku nepřiměřeným způsobem za použití neadekvátního výrazu a póz prezentuje pouze a jen samo sebe, svoje tělo, v podstatě je pro většinu společnosti nepřijatelným způsobem, „prodáváno“ k sexuální potěše (naplnění sexuální touhy) konzumenta, tzv. vyobrazení znázorňující erotické pózování bez sexuální aktivity, aniž by musely být pohlavní orgány dítěte obnaženy.

31. K tomu uvedl, že obžalovaný [příjmení] si zcela účelově, ze zavrženíhodné ziskuchtivosti pod vlivem gamblerství, kterému propadl, dezinterpretoval rozhodnutí Nejvyššího soudu přijaté v jeho předchozí trestní věci a vyprodukoval snímky nemající charakter pouze snímků z oblasti komerčního modelingu, ale jde o snímky, které jsou koncipované z hlediska pózování a kostýmů nasnímaných dětí tak, že se jedná o snímky mající charakter snímků způsobilých vzbuzovat sexuální asociace, ať už pozitivní ve smyslu podněcovat sexuální vzrušení a zájem (logicky u pedofilních jedinců) nebo naopak negativní ve smyslu morálního odsouzení (všichni ostatní nepedofilní jedinci), tedy nepřipustné zobrazení dítěte se sexuálním podtextem.

32. O tom, že obžalovaný věděl, že ani v případě snímků pro zahraniční weby nezhotovuje legální snímky, podle odvolatele vypovídá způsob provedení činu, který charakterizoval jako konspirativní veřejně netransparentní způsob jejich zhotovování a distribuce, kdy obžalovaný postupoval již zcela diametrálně odlišně než ve své předchozí trestní věci. Takto dovodil, že neobstojí snaha obžalovaného dovolávat se judikatorního rozhodnutí R 35/2005, které by mělo založit jeho tzv. legitimní očekávání, že nenahá produkce není dětskou pornografií, neboť on se předmětným rozhodnutím zcela zjevně neřídil. Kromě nahých snímků, kterých zhotovil ve srovnání s ods. Chorbou mnohonásobně více na úkor nejméně 13 dětských obětí, zhotovil také snímky sice nenahé, ale exponující dítě jako objekt sexuálního zájmu, svým obsahem a charakterem ze sexuologického hlediska překračující hranice snímků, které byly předmětem označeného rozhodnutí.

33. Dále uvedl, že právní závěr, o který se obžaloba opírá i v případě snímků pro weby newstar a teenmarvel, pak nevyloučil ani posudek ústavu, byť ten náležitosti revizního posudku ani nesplňuje, neboť rezignoval na náležité odborné posouzení věci a ve vztahu k posudkům ostatních znalců neuvedl žádný jejich závěry zpochybňující odborný argument.

34. Podle něj byly všechny snímky shledány sexuálně svůdnými jak ústavem, tak i všemi znalci, poukázal i na reakce poškozených a rodičů na to, jak bylo s předmětnými snímky naloženo a jak byly prezentovány. K tomu uvedl, že sám obžalovaný [příjmení] připustil, že je vyprodukoval s úmyslem, aby byly sexy či sexualizované a erotické, což je v případě dítěte z hlediska trestně právní ochrany dle § 192 a § 193 tr. zákoníku nepřipustné.

35. Z toho dovodil, že zajištěné snímky zhotovené obžalovaným lze z hlediska právního považovat za snímky mající charakter tzv. dětské pornografie, neboť se jedná o snímky, jež vzhledem ke způsobu zachycení (z hlediska koncepce snímků, jejich nahoty či kostýmů a pózování dítěte, vč. jeho výrazu) evokují sexuální podtext i u sexuálně nedeviatního jedince a jejich nepřijatelnost pro většinu společnosti pro svoji nemravnost představuje porušení zájmů chráněných trestním zákoníkem v případě jeho § 192 a násl.

36. K tomu zdůraznil závažný negativní dopad na dětské oběti a jejich rodiče, kteří ve svědeckých výpovědích seznali, nakolik byli obžalovaným systematicky oklamáni. Přitom lze na základě provedených důkazů dovozovat, že po zohlednění výdajů, získal obžalovaný výrobou dětské pornografie majetkový prospěch převyšující 5 000 000 Kč. Od množství zajištěných zájmových počítačových souborů majících podle něj charakter tzv. dětské pornografie odvodil počet více než tři set tisíc snímků vyhotovených po [datum].

37. Uložený trest pak napadl jako nepřiměřeně mírný, k čemuž zdůraznil především dlouhodobost trestné činnosti i její rozsah (a to i v porovnání s již odsouzenou [příjmení]) a okolnost, že se jí začal dopouštět bezprostředně po výstupu z předchozího výkonu trestu odnětí. Jeho trestní odpovědnost není ve věci vyloučena ani jeho tvrzeným gamblerstvím, na které se podle něj snaží vymlouvat. Dovodil, že kromě dílčího doznání, obžalovanému nepolehčuje žádná další okolnost, oproti okolnostem přitěžujícím, jež spatřuje ve spáchání více trestných činů, předchozím odsouzení, delší době páčání trestné činnosti navíc s rozmyslem, za využití zákeřné a zavrženíhodné lsti (uvádění dětských obětí a jejich rodičů v omyl), na více osobách, ze zavrženíhodné ziskuchtivosti s tím, že nelze opomenout ani to, že k trestné činnosti svedl další odsouzené, kteří svoji odpovědnost přijali.

38. O ztížené možnosti resocializace obžalovaného podle něj navíc vypovídá jeho až protiprávně konfrontační způsob obhajoby, když z hlediska právního křivě obviňuje představitele orgánů činných v trestním řízení. Proto má za důvodné uložení úhrnného trestu odnětí svobody již v horní polovině zákonné trestní sazby podle §168 odst. 1 tr. zákoníku v kombinaci s trestem peněžitým, trestem propadnutí všech používaných věcí a trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu fotografování a natáčet osoby mladší 18 let pro jiného v rámci výkonu zaměstnání nebo volné podnikatelské činnosti, aby se v zájmu ochrany společnosti předešlo recidivě, ke které má

inklinovat při své nezdrženlivosti a sklonu ke gamblerství, k jehož léčbě mu je třeba uložit adekvátní ochranné léčení v ambulantní formě.

39. Rovněž lze podle něj mít za to, že ve věci jsou splněny zákonné podmínky pro to, aby bylo v adhezním řízení dle soudcovské úvahy rozhodnuto o přiznání náhrady nemajetkové újmy poškozeným v penězích dle intenzity zásahu do jejich přirozených osobnostních práv.

40. Závěrem navrhl, aby Vrchní soud v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e), f) odst. 2 trestního řádu zrušil a podle § 259 odst. 3, 4 trestního řádu sám nově rozhodl o vině obžalovaného v intencích předchozích argumentů formulovaným výrokem o vině obžalovaného jednak zločinem zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákoníku spáchaným v období [datum] do [datum] výrobou přes 300 000 snímků, za které stihl získat prospěch převyšující 5 mil. Kč s uvedením jednotlivých poškozených a počtem jejich nasnímání v konkrétním období (které pak ovšem v některých případech zřejmým pochybením i předcházelo datu [datum] např. u nezl. [jméno] [příjmení], ale i dalších), s konkrétním označením souborů zachycujících poškozené [příjmení], [příjmení] (jež se však počínaje souborem DSC_0298 [číslo] až po soubor DSC [číslo] také zřejmě chybně opakovaly) a jednak zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, ve znění platném a účinném do 31. 7. 2014 s návrhem úhrnného trestu odnětí svobody ve výměře minimálně osmi let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, peněžitým trestem ve výměře 1000 denních sazeb po 300 Kč s trestem náhradním ve výměře 6 měsíců, tresty propadnutí věci a zákazu činnosti, a také návrhem na uložení ochranného léčení v ambulantní formě podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku k léčbě patologického hráčství.

41. Současně formuloval i konkrétní návrh na přiznání nemajetkové újmy jednotlivým poškozeným od částky 10 000 Kč poškozené [jméno] [příjmení] po částku 200 000 Kč poškozené nezl. [jméno] [příjmení].

42. Vrchní soud v Praze shledal, že všechna včas podaná odvolání podaly osoby oprávněné a jejich odůvodnění splňují zákonné náležitosti.

43. Ve veřejném zasedání, konaném o podaných odvoláních, provedl odvolací soud dokazování předložením protokolů z domovní prohlídky a o vydání věcí, podkladů z finančního šetření, záznamu o označení rozhodných snímků a především fotografií jednotlivých poškozených obsažených v jednotlivých svazcích resp. podle čísel listů označených ve výroku napadeného rozsudku a Blue-ray disku, z něhož byly snímky vytištěny. Další návrhy na doplnění dokazování pak zamítl.

44. Státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze a obhájce obžalovaného ve svých přednesech reflektovali novelu trestního zákoníku redukující částky majetkového prospěchu, jinak setrvali shodně jako obžalovaný na argumentaci z jednotlivých podání včetně vyjádření k odvolání protistrany.

45. Vrchní soud v Praze podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku proti nimž byla podána odvolání i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž přihlížel i k případným vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Takto zjistil, že podaná odvolání jsou částečně důvodná, i když dílem i z jiných než vytýkaných důvodů.

46. Vzhledem k tomu, že věc je, jak již bylo uvedeno, vrchním soudem projednávána opakovaně, přesvědčil se odvolací soud především o tom, že nalézací soud reagoval na základní výtky ze zrušovacího usnesení, a i když se ani k výroku o vině ad I. nevyvaroval níže vytčených pochybení, mohl po jejich odstranění v tomto rozsahu samostatně rozhodnout odvolací soud. Stejně však nemohl postupovat i ve vztahu k výroku o vině ad II. tak, jak bude dále uvedeno, a v tomto rozsahu byla pak věc znovu vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.

47. Úvodem je však třeba předně uvést, že se odvolací soud především přesvědčil, že řízení napadenému rozsudku předcházející nebylo zatíženo žádnými podstatnými vadami ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, zejména bylo plně zachováno právo obžalovaného na obhajobu. Při změně složení senátu postupoval soud prvního stupně v souladu s ustanovením § 219 odst. 3 tr. řádu, ostatně v tomto směru ani žádných námitek uplatněno nebylo. Namítal-li obžalovaný podjatost státního zástupce Mgr. [jméno] [příjmení], pak je třeba připomenout, že v řízení přípravném již tato otázka řešena byla a v řízení před soudem se změnilo procesní postavení státního zástupce, který v něm má toliko pozici procesní strany.

48. Ačkoli lze konstatovat, že soud prvního stupně vynaložil nemalé úsilí směřující k tomu, aby zákonným způsobem spolehlivě zjistil skutkový stav, o kterém by reálně neexistovaly důvodné pochybnosti, je odůvodnění jeho rozhodnutí k výroku o vině ad II. natolik kusé, že bylo v podstatě nepřezkoumatelné.

49. V tomto směru rozhodně neodpovídá kritérium § 125 odst. 1 tr. řádu, neboť nelze konstatovat, že by nalézací soud náležitě vyložil, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení tak, jak mu to toto ustanovení především ukládá.

50. Pokud odvolací soud ve svém předchozím rozhodnutí konstatoval, že hodnocení tohoto jednání bude třeba odvíjet především od prokázání úmyslu ve vztahu k pořizování pornografického díla i v návaznosti na obhajobu obžalovaného, že takto odsouzenému pouze přenechal focení pro jeden ze serverů, je zřejmé, že současné rozhodnutí na tento požadavek nikterak nereagovalo. Podobně tomu bylo i potud, pokud odvolací soud poukázal na otázky spojené s naplněním znaku kořistění z takového jednání.

51. V odůvodnění napadaného rozhodnutí nalézací soud v podstatě jen zkonstatoval skutek obsažený ve výroku o vině, k němuž připojil jen minimální hodnotící úvahy, jež však v podstatě nikterak nereagovaly na jeho předchozí podle odvolacího soudu jinak správné závěry o tom, jaké snímky je možno podřadit pod pojem dětské pornografie.

52. Jestliže nalézací soud uvedl, že obžalovaný dílem z takového jednání kořistil, omezil se na závěr, že nezjištění kvantifikace kořistění není překážkou jeho trestnosti. Na tuto skutečně nedostatečnou argumentaci pak odkázal i při právní kvalifikaci tohoto jednání.

53. Z výše uvedeného je zřejmé, že se v novém rozhodnutí bude třeba daleko zevrubněji věnovat námitkám obsaženým v písemném odůvodnění odvolání obžalovaného, s nimiž se odvolací soud v tomto směru v podstatě ztotožňuje, a proto na tuto přílehlavou argumentaci minimálně v rozsahu reprodukováném ve svém rozhodnutí plně odkazuje.

54. Tyto nedostatky nebylo možno odstranit v řízení o odvolání, aniž by to znamenalo nahrazení činnosti soudu prvního stupně, kterému byla věc v tomto rozsahu vrácena k dalšímu řízení. V něm soud prvního stupně samostatně zhodnotí, nakolik bude třeba v tomto směru provádět i další dokazování tak, jak ho navrhoval obžalovaný. Proto byly jeho důkazní návrhy v tomto směru v řízení odvolacím zamítnuty.

55. V dalším řízení se tak krajský soud vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi a závěry, na které vrchní soud shora poukázal.

56. Naproti tomu mohl soud odvolací uzavřít, že k jednání ad I. nalézací soud v podstatě splnil jeho základní pokyny týkající se důsledného zhodnocení charakteru produkce obžalovaného. Takto kvitoval, že pokud jde o otázku stěžejní k rozhodování pod bodem I. jsou hodnotící úvahy nalézacího soudu vcelku podrobné a konformní s judikaturou řešící otázku dětské pornografie a tedy i s principem legitimního očekávání, který je od ní možno odvíjet. K tomu je třeba znovu zdůraznit, že otázka charakteru jednotlivých snímků byla otázkou právní a takto se s ní soud prvního stupně řádně vypořádal s tím, že pokud jeho závěry kopírují některé závěry znalecké, jde o otázku skutečně jen technickou, přičemž rozhodně nebylo důvodu pro další znalecké zkoumání

v tomto směru. Ostatně lze poukázat na výhrady, které prezentoval odvolací soud ve svých předchozích rozhodnutích k jednotlivým znaleckým závěrům, kdy byl znalecký ústav dokonce schopen tytéž fotografie zařadit do dvou různých kategorií, a to bez ohledu na to, jak jejich vymezení vlastně stanovil.

57. Ostatně k charakteru jednotlivých snímků je odvolání samotného obžalovaného ne zcela konzistentní, a to i ve vztahu k jeho dílčímu doznání. Dílem akceptoval tyto závěry soudu prvního stupně, aby je pak zpochybňoval s tím, že neoprávněně vytváří vlastní znaky dětské pornografie. Taktomu podle odvolacího soudu rozhodně není, závěry soudu nalézacího soudu odpovídají předchozí judikatuře a jeho vlastní formulace rozhodně nejsou jakousi neoprávněnou konkurencí, jak nelze akceptovat ani tuto odvolací námitku obžalovaného.

58. Takto nebylo pochyb o tom, že vedle ostatní produkce, kterou není možno bezpečně pod tento pojem podřadit, využil obžalovaný vlivu získaného v souvislosti s angažováním poškozených nezletilých pro sám o osobě atraktivní a také honorovaný modeling (jež ovšem v jeho podání nabyl velmi pochybných a povětšinou vcelku hraničních rozměrů) k pořizování samotné dětské pornografie, o jejímž charakteru žádné pochybnosti neměl jak soud nalézací, tak soud odvolací.

59. Přisvědčit nebylo možno ani námitkám státního zástupce, právě snaha prosadit hodnocení charakteru jednotlivých snímků z hlediska jejich dalšího použití na také jím citovanou judikaturu podle názoru soudu odvolacího naráží.

60. Odvolací soud přitom naprosto sdílí morální odsudek i další produkce obžalovaného. Tu však i podle jeho názoru již nelze podřadit pod pojem dětské pornografie tak, jak právě tam cílí odvolání státního zástupce.

61. Takto je odvolací soud přesvědčen, že další snímky je třeba posuzovat bez souvislostí jejich pořízení, použití a distribuce, jak to odpovídá větě druhé opakovaně ve věci zmiňovaného rozhodnutí NS ČR publikovaného pod č. 35/2005 Sb. rozh. tr., jež nikterak nepozbylo na své aktuálnosti, pokud ho později téměř doslovně převzalo i rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 6Tdo 450/2017, jak již také bylo ve věci uváděno. V tomto smyslu lze za pornografické dílo zobrazující dítě ve smyslu § 193 odst. 1 tr. zákoníku pokládat zejména snímky obnažených dětí v polohách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány za účelem sexuálního uspokojení, snímky dětí zachycující polohy skutečného či předstíraného sexuálního styku s nimi, popř. i jiné obdobně sexuálně dráždivé snímky dětí. Nejde-li o takové snímky, pak závěr o pornografickém charakteru díla nelze bez dalšího dovozovat jen z toho, že jsou za účelem uspokojení osob trpících sexuální deviací zpřístupňovány takovými prostředky, které tyto osoby vyhledávají.

62. Ostatní produkce obžalovaného, kterou jak soud nalézací, tak soud odvolací pod pojem dětské pornografie nepodřazuje, se z hlediska zaujímaných póz a použitých kostýmů ne vždy zcela odlišuje od snímků, které bývají pořizovány např. v rámci tanečního sportu, aerobiku apod. Tak lze poukázat např. na typicky fitness pózování nezl. A. [příjmení] v plavkách, jak je zachycena v albu označeném jejím jménem jako příloha č. 1.

63. Jestliže byly i tyto snímky pořizovány s naprosto jiným účelem, absolutně zřejmým z hlediska jejich prezentace a distribuce, pak případ obžalovaného vzbuzuje spíše otázky de lege ferenda, zda do budoucna nepostihovat nejen pořizování ale i shromažďování a posléze prezentaci podobných snímků v souvislostech, jež děti nabízí jen jako objekt sexuálního zájmu. Přes vzletné formulace obžalovaného, jimiž se soud snažil i orgány činné v trestním řízení přesvědčovat o touze zachycovat krásu dětských objektů není ani odvolací soud rozhodně tak naivní, aby neviděl, že za produkcí obžalovaného nebylo nic více než snaha maximálním způsobem finančně vytěžít poptávku osob, které z důvodů ať již různých úchylek nebo osobnostních vad hledají nad podobnými zobrazeními možnost ukojení svých sexuálních představ a tužeb. To může být nepochybně nebezpečné a poškozující i pro budoucnost takto zobrazených osob, a to zejména v prostředí internetu, který

v podstatě neztrácí paměť i vzhledem k stále rostoucí frekvenci sdílení zejména prostřednictvím sociálních sítí.

64. Presentované snímky oblečených dětí však aktuálně nelze bez ohledu na zaujímané nevhodné pózy (jež však nedosahují závažnosti poloh skutečného či předstíraného sexuálního styku) a použité kostýmy podřadit pod pojem dětské pornografie bez ohledu na kontext, do něhož byly v rámci jejich distribuce a prezentace zařazeny v prostředí osob, jež taková zobrazení konzumují podle všeho především v důsledku přítomnosti osobnostní poruchy či přímo deviace. Zaměření uživatelů zmíněných serverů však nepochybně neodpovídá vzorku běžné populace.

65. Soud I. stupně pak postupoval v intencích pokynů soudu odvolacího, i pokud jde o vymezené období až od rozhodného data [datum], a to i v návaznosti na koncepci předchozího odvolání státního zástupce tak, jak bylo v posledním rozhodnutí odvolacího soudu poukázáno na uplatnění zásady zákazu reformatio in peius.

66. Ovšem právě zařazení jednotlivých fotografií do vytčeného období se stalo stěžejním důvodem zásahu odvolacího soudu, neboť bylo zjištěno, že takto byly do výroku o vině pojaty i fotografie, které nelze zařadit od období vymezeného počátkem [datum] a ukončeného zajištěním obžalovaného dne [datum] případně dříve dosažením věku osmnácti let u konkrétní poškozené osoby v návaznosti na ustanovení § 126 tr. zákoníku.

67. Tady vycházel odvolací soud především z metadat, která bylo možno dohledat k jednotlivým snímkům a takto zjistit datum jejich pořízení. I když je možno tato data měnit, obtížně si lze představit, že by datace předcházela skutečnému datu pořízení snímku, neboť to by se mohlo stát již jen cílenou manipulací, ke které nebyl žádných důvod. Při totožnosti některých sérií, kterou lze kromě i naprosto shodných snímků (tak jak i obžalovaný poukazoval na násobení některých snímků, jak bude ještě uvedeno dále) dovodit ze stejného kostýmu, pozadí, ev. rekvizit, ale především z navazujícího číselného řazení fotografií, mohl takto bezpečně časově zařadit i ty snímky, u kterých nebyla tato metadata k dispozici. Mimo to však musel postupovat v duchu zásady in dubio pro reo a proto snímky, které se takto časově zařadit nepodařilo, z výroku o vině vypustil. Oproti tomu zjistil, že v něm nefigurovali všichni poškození, zachycení na pornografických fotografiích a proto takto jejich výčet oproti nalézacímu soudu rozšířil v návaznosti na ty fotografie, které zachycovaly dvě děti, přičemž bylo ve výroku o vině uvedeno jen jedno z nich. Přisvědčit musel odvolací soud námitce obžalovaného u snímků poškozené [příjmení], když k označeným číslům listu z výroku o vině napadeného rozsudku tato svědkyně sama uvedla, že tyto snímky nepořídil obžalovaný. Mimo tento případ, který lze nepochybně přičíst na vrub množství důkazního materiálu a nelehkou situaci, v níž se s ním seznamoval senát soudu prvního stupně v jiném složení, nebylo zjištěno, že by obžalovanému byly přičteny snímky, jichž by nebyl autorem. Pokud obžalovaný tuto svoji námitku spojil s poukazem na označení fotoaparátu zn. Canon, pak jím namítaná zmínka obsahem vychází toliko z rekapitulace dříve zrušeného rozhodnutí.

68. Současně byl vypuštěn i odkaz na ve výroku nalézacího soudu označené weby, neboť produkce obžalovaného takto odpovídající charakteru dětské pornografie byla zajištěna téměř výlučně jen u jeho tzv. privátních zákazníků.

69. Průběžně odvolacím soudem zdůrazňovaná potřeba poměrně podrobné individualizace je v daném konkrétním případě z výše uvedeného více než zřejmá, zejména pokud byly ve spise mezi rozhodnými snímky zjištěny i fotografie poškozené [příjmení] ještě z roku 2002, tedy z období předcházejícího dokonce i předchozímu odsouzení obžalovaného.

70. Již ve svém předchozím rozhodnutí odmítl odvolací soud argumentaci z odvolání obžalovaného vážící se k opakování některých snímků, je si vědom toho, že se tytéž vyskytly opakovaně na různých místech a u různých adresátů (podobně jako jsou tytéž snímky uváděny ke všem poškozeným, které zachycují, pokud nešlo o jedinou osobu, jak již bylo uvedeno výše), to zohledňoval a rozhodně nebyly obžalovanému přičítány znovu, šlo toliko o zřetelné oddělení té

produkce, jež naplňuje znaky dětské pornografie od jejího zbytku. Na druhou stranu i obžalovaným zmiňovaný fakt o přeposílání snímků mezi jeho zákazníky jen demonstruje závažnost důsledků, jež je možno spojovat s uvedením každého takového snímku do prostředí internetu, kde jsou možnosti jejich kopírování a rozšiřování téměř neomezené, protože jsou závislé v podstatě jen na chování jednotlivých adresátů, ke kterým se takto dostanou.

71. Soud odvolací pak nemohl zcela akceptovat ani způsob, s nímž se nalézací vypořádal s otázkou prospěchu. V tomto směru nemohl především pominout rozpor mezi skutkovou větou (prospěch, jehož výši se nepodařilo vyčíslit) a větou právní (značný prospěch), ačkoliv právě ten zůstal vcelku mimo záběr odvolacích námitek obou stran.

72. Byť bylo možno nalézacímu soudu přisvědčit potud, že získaný prospěch nebylo možno kvantifikovat konkrétní částkou a rozhodně nebylo možno vycházet z celé produkce obžalovaného, která takto jen dílem zahrnovala dětskou pornografii, bylo možno učinit alespoň dílčí, nicméně z hlediska právní kvalifikace podstatný, závěr o tom, k jaké nejmenší částce směřoval úmysl obžalovaného při obchodu právě jen s dětskou pornografií. A to i při zohlednění nákladů, které si činnost obžalovaného jinak také vyžádala, jakkoli on uplatňuje až diskutabilní polovinu, přičemž je na místě poukázat i na to, že náklady se nepochybně rozkládaly i na tu část produkce, které pornografický charakter přisouzen nebyl, a také mezi další osoby, které v ateliéru obžalovaného působily.

73. Jestliže však obžalovaný hovořil o tzv. privátních zákaznících, pro které dětskou pornografii zhotovoval a v daném období bylo možno pozitivně dohledat ve finančních tocích zadokumentované platby od jediného zákazníka (konkrétně [jméno], k jehož osobě se váže i většina zajištěných alb s pornografickou produkcí tak, jak je pojal do výroku o vině i odvolací soud) významně převyšující částku 1 miliónu, lze vcelku nepochybně učinit závěr, že minimálně k této částce úmysl obžalovaného směřoval. Ten má odvolací soud za podložený i dobou, po kterou obžalovaný jednání páchal v tomto rozsahu, přičemž rozhodně není bez významu, že k jeho ukončení nedošlo z vůle obžalovaného ale jeho zajištěním v této trestní věci zásahem orgánů činných v trestním řízení.

74. Tento závěr je významný i z hlediska právní kvalifikace jednání obžalovaného, k níž je třeba zmínit, že jednání obžalovaného pokrývalo období existence dvou trestních předpisů, přičemž ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 tr. zákoníku se užije ten, který byl účinný v době, kdy bylo jeho jednání zakončeno v souvislosti s jeho zajištěním, a to s modifikací ve smyslu § 2 odst. 3 tr. zákoníku, neboť v mezidobí došlo i k jeho změně ve prospěch obžalovaného, a to s účinností od 1. října 2020 novelizací trestního zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb., jež především významně posunula právě hranice pro určení prospěchu ve smyslu ustanovení § 138 tr. zákoníku. Takto je výše uvedená částka 1 miliónu samou spodní hranicí rozsahu značného prospěchu, což je samozřejmě okolnost významná ve prospěch obžalovaného, neboť stejná částka doposud představovala dvojnásobek takto stanovené spodní hranice pro jeho určení.

75. Vzhledem k výše uvedenému bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako zločin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. října 2020.

76. Bez ohledu na fakt, že vzhledem ke shora provedeným zásahům do výroku o vině rozhoduje odvolací soud o trestu samostatně, musel na adresu trestu ukládaného soudem prvního stupně uzavřít, že tento byl uložen jako nepřiměřeně mírný.

77. Především v tomto směru byly vcelku na místě odvolací námitky státního zástupce, byť se odvolací soud nemohl ztotožnit s podstatou jejich odůvodnění, zejména pokud cílilo na způsob obhajoby obžalovaného. Je třeba respektovat, že ten má právo hájit se způsobem, který sám uzná za vhodný. Pokud by snad překročil poměrně velmi široké mantinely, které takto má, a dopustil se

svojí obhajobou i protiprávního jednání, bylo by to otázkou pro jiné řízení, přičemž ani v tomto směru nelze opustit princip presumpce nevinu.

78. Nepřiměřenou mírnost uloženého trestu spatřuje soud odvolací v trestu ukládaném hluboko pod polovinou zákonné trestní sazby. Jakkoli se u obžalovaného uplatní právní fikce jeho neodsouzení, zůstává faktem, že bezprostředně po výkonu předchozího trestu bez známek skutečné nápravy v podstatě obratem začal s páčáním trestné činnosti obdobné té, pro kterou trest vykonával. To svědčí o určitém zatížení obžalovaného a právě již z tohoto faktu lze velmi dobře odvodit ztížení možností jeho skutečné resocializace, i když ta patrně není vyloučena zcela, jak na to ukazuje fakt, že v mezidobí k němu nebylo zjištěno dalších negativních skutečností, ke kterým by bylo možno přihlížet. Rozsah trestné činnosti, množství poškozených, které zasáhla (které mu samozřejmě lze přičítat i v otázce trestové, neboť samo o sobě není důvodem pro užití přísnější právní kvalifikace), v kombinaci s dobou, po kterou se jí obžalovaný dopouštěl, i všechny další jinak již vcelku správné úvahy nalézacího soudu, na které lze v tomto směru odkázat, podle závěrů odvolacího soudu vylučují, aby trest odnětí svobody vyměřený hluboko v dolní polovině trestní sazby (a to dokonce i se zohledněním výměry náhradního trestu k souběžně ukládanému trestu peněžitému) mohl být vnímán jako přiměřený. Takto měl odvolací soud na zřeteli účel i trestu, a to jak z hledisek represivních tak preventivních a také nejen rovině individuální ale i generální.

79. Samostatně tak vyměřil trest zohledňující tyto faktory, tedy nad polovinou zákonné trestní sazby. Právě s ohledem na délku doby, po kterou je řízení proti obžalovanému vedeno, byť ta je odrazem i zcela objektivních faktorů, neukládal obžalovanému trest vyšší. Vzal přitom v úvahu pobyt obžalovaného ve vazbě a především i již výše zmíněnou okolnost, že k němu dále nebylo zjištěno dalších negativních skutečností z mezidobí.

80. Zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou koresponduje s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Zařazení na konkrétní oddělení je pak plně v kompetenci orgánů Vězeňské služby ČR.

81. Odvolací soud má za to, že v kombinaci s trestem peněžitým jde v případě obžalovaného již o trest přiměřeně přísný, když právě nepochybná finanční motivace jeho trestné činnosti odpovídá tomu, aby byl postižen také peněžitým trestem, jehož výměra ovšem vychází ze současných majetkových a výdělkových poměrů obžalovaného.

82. K tomuto trestu pak podotýká, že aktuální zákonnou úpravou byl zrušen institut náhradního trestu a pro jeho případnou přeměnu je stanoven pevně daný přepočítaný zákonem určeným poměrem; ve smyslu ustanovení § 69 odst. 2 tr. zákoníku tak částce jedné nezaplacené denní sazby odpovídají dva dny odnětí svobody.

83. Shodně jako soud nalézací posoudil vrchní soud i podmínky pro uložení trestu propadnutí věci, a to až na jedinou výjimku, kdy bude na soudu prvního stupně, aby se v dalším řízení v návaznosti na obsah listin k jeho zajištění zejména č. l. 1144 v návaznosti na bod č. 63 protokolu o provedení domovní prohlídky z č. l. 1073-1980) znovu zabýval otázkou vlastnictví externího harddisku.

84. Se závěry soudu prvního stupně se soud odvolací zcela ztotožnil i ohledně navrhaného trestu zákazu činnosti a ochranného léčení, když i tady je zcela na místě zohlednit délku uplynulé doby od spáchání jednání obžalovaného, který dokázal konsolidovat své poměry natolik, že jejich uložení ani odvolací soud nepovažuje za nutné a účelné, pokud nic nesvědčí o tom, že by aktuálně inklinoval k podobnému chování.

85. Shodné stanovisko pak odvolací soud zaujímá i v otázce nároků tak, jak je uplatnili jednotliví poškození, proto i v tomto rozsahu mohl na odůvodnění napadeného rozsudku odkázat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

[příjmení] tu část, v níž byla věc vrácena soudu prvního stupně, lze proti němu za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného, a dále odsouzenému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch odsouzeného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Dle § 8b odst. 2 tr. řádu nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 trestního zákoníku), zabití (§ 141 trestního zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (§ 159 až 162 trestního zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 trestního zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (§ 195 trestního zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku), únosu dítěte a osoby stížená duševní poruchou (§ 200 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku).

Dle § 8b odst. 3 tr. řádu zveřejnění obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení (veřejného zasedání), které by umožnily zjištění totožnosti poškozeného uvedeného v odstavci 2, je zakázáno.

Dle § 8b odst. 4 tr. řádu pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného uvedeného v odstavci 2.

Praha 19. ledna 2021

JUDr. Ivo Skoupý
předseda senátu